

רע"פ 2541/16 - חכם דגאני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2541/16

לפני:

כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שחם

ה המבקש:

חכם דגאני

נ ג ז

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב (הנשיאה ד' ברלינר, ס' הנשיאה ג'
קרא והשופט א' נחליאלי-חיאט) מיום 24.2.16 בעפ"ג
5353-01-16

תאריך הישיבה:

א' בכסלו התשע"ז (1.12.16)

בשם המבקש:

עו"ד יגאל (איגור) בלפור

בשם המשיב:

עו"ד תמר בורנשטיין

פסק דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין

א. זו בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בתל אביב מיום 24.2.16, בו נדחה ערעור על
עמוד 1

הכרעת דין של בית משפט השלום בתל אביב מיום 24.1.15 (גזר הדין ניתן ביום 15.6.16). בבית משפט השלום הורשע המערער (ויקרא להלן כר, לאחר שניתנה רשות ערעור בהחלתו מיום 15.6.16). לאחר ניהול הוכחות, בעבירות גנבה של תכשיטים מחנות, גזר הדין היה 8 חודשים מאסר בפועל, מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס (המתלוננת שופתה על-ידי חברת ביטוח). המערער ביקר פעמיים בחנות בהציגו עצמו כתיר אמריקני, בחר תכשיטים שונים ולבסוף יצא, כנطען, כשבכלו תכשיטים שגנבו. התכשיטים נעלו.

ב. הריאות העיקריות בתיק היו תקליטור ממצלמת אבטחה של חנות התכשיטים ועדות המתلونת לגבי ביקוריו של המערער בחנות והתנהגו. צוין כי בית משפט השלום תיאר בפרוטוקול, בחלק ניכר אף דקה אחר דקה, את תוכן התקליטור. בנוסף, היו ריאות כגון הצגת-שווא של המערער את עצמו כתיר אמריקני ועוד. לא ניתן אמון בගירושת המערער, וניתן אמון בגירושת המתלוננת.

ג. הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי. בין סיום ההליך בבית משפט השלום לבין מועד הערעור בבית המשפט המחוזי אבד התקליטור, ונטען, כי בהיעדר התקליטור נמנעת האפשרות לבחינה ערורית. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, והטעים, בידי בית המשפט שלערעור לבחון את הדברים על פי מצאי הערקה הדינית, כי אין מקום להטעב במצבים העובדה, וכי בית משפט השלום האמין למתלוננת; וכן נסקרו שאר הריאות, לרבות היעלים של התכשיטים כ"רואה ניצחת" לשיטת בית המשפט המחוזי.

ד. בבקשת רשות הערעור נטען כי בשל אבדן התקליטור, שלשิตה המערער הוא הראה המרכזית, מעבר בין הערקה הדינית לערכאת הערעור, אין להשלים עם הרשות ויש לזכות את המערער, שאם לא כן Tipgut Zicot הערעור שלו. לחלוין הוצע להחזיר את הדין לבית משפט השלום לבחון את הריאות מחדש בmouth אחר בלבד התקליטור.

ה. בתגובה המדינה נטען כי אין עילה למתן רשות ערעור, שכן – בין השאר – יש לראות את התקליטור כראיה נסיבית ולא כראיה מרכזית, שהרי ישנה עדות המתلونת, וכן הובאו ריאות אחרות, ועל כן הרשות מוצדקת.

ו. בדין מיום 15.6.16 ניתנה כאמור רשות ערעור, וביקשנו כי המדינה תפנה לחברת הביטוח לעניין התקליטור שאבד, ואם ימצא הערעור להידן שוב בבית המשפט המחוזי; ואולם, התקליטור לא נמצא לרוב הצער ומכאן הדיון בפנינו היום, בו חזו הצדדים על עדויותיהם. הגנה מדגישה בעיקר כי לשיטתה תיקן פרשנות שונה מזו של בית משפט השלום לגבי משמעות הנראה כתקליטור, וכי בית משפט השלום ראה בתקליטור ראה מרכזית, ובහיעדרו נפגעת זכות הערעור של המערער כאמור. המדינה סבירה כי תיאורו של בית משפט השלום באשר לתקליטור מהוה בסיס עובדתי לעניין הנצפה בו, וגם הערעור בבית המשפט המחוזי היה עקרוני – בשל האבדן – ולא פרטני, קרי, אין להידרש לשיטתה כאן לקרביו הריאות. כן נטען כי העובדות המוסכמות מצטרפות לעדויות האחרות, ומשלימות את התמונה.

ז. איננו רואים מקום להיעתר לערעור. אכן, המערער העלה סוגיה רואה כשלעצמה, של מימוש זכות הערעור במצב של אבדן ראה חשובה בין תום המשפט בערכאה הדינית לבין הדיון בערכאת הערעור. אחרים אנו להקל בראש במימוש זכות הערעור;ברי כי אולי תיאורו המפורט של בית משפט השלום מאשר לתקליטור, עדות המתلونת וראיות אחרות, יתכן שהוא מקום לקבל את הטענה. ואולם, לא אלה פni הדברים. כך, בין אם נאמר, כי תיאורו המפורט של בית משפט השלום לעניין התקליטור הוא מעין "ראיה משנה" טוביה בהיעדר "ראיה הטובה ביותר", נושא שלא ניתן בו

מסמאות ונבייע דעה כללית כאן, ובין אם לא נتمكن בתקלitor אלא נדרש למסכת הראיות האחרות – עדות המתלוונת ועדים נוספים וכן התוצאות המערער וטענתו המופרכת כי רכש תכשיטים מן המתלוונת, וגם עובדות מוסכמות שהוא בתק. נראה לנו כי המשקנה אליה הגיע בית המשפט המחויז בפסק הדין היא נכונה; וכללים של דברים, עיון במקול הראיתי אינו יכול להוותיר ספק של ממש כי אכן המערער הוא הגנב.

ח. המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 3.1.17 בבית המשפט ניצן עד שעה 0900. תנאי שחרור קיימים בעינם עד להתייצבויות. בידי המערער לפנות למינוי מוקדם.

ניתן היום, א' בסמלו התשע"ז (1.12.2016).

המשנה לנשיאה

שפט שפט

שפט שפט